

16:39. Ingress

Det här den längsta dagen. Universums. Längre än alla sammanlagda. Längre än tappa tre kilo till på tio dagar. Tio satans dagar som inte har gjort någon gladare. Inte mig i alla fall. Jag är lika dysterkvist som farsan i sin körförbjudna Renault. Den med dammsugarslang mellan avgasrör och fönsterglipa. Den med gaffatejp för springorna. Tryptizol förändrar mig. Den ger mig plåtsmak. Den ger mig gaser som badbollar. Den ger mig tandkött som släpper. Den gör mig helblind i mörker. Mitt eget mörker. Mina inre katakombers totala bläcka. Små små fisksymbolar ristade i väggarna: ICHTHYS: följ oss. Men det är för mörkt i mina irrgångar. Det finns ingen utväg. Det finns ingen utväg säger jag. En tanke som ger en besk eftersmak. En smak som inte går att klä i bättre ord än: nej.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ulf olsson med Poeter.se id #34151 innehar upphovsrätten